

84 (268). ԻՄԱԼ ԳԻՄՑԸՎԻ

Մեկ հալվոր, մեկ շըհել քուրդ՝ նստած կը խոսեն, խոսք գընկնա
վըր հայուն:

Ջըհելն կը հարցու.

— Ա՛սո, ի՞մալ գիմցվի, օր ֆլան մարդ հայ է:

— Լա՛ո, — կըսե հալվոր, — թե դուզիս չիմնաս՝ ղկրակ վառե,
սհայն նստըցու մոտ. թե խառնեց՝ հայ է, չը խառնեց՝ հայ չէ:

